

Своєчасне виявлення, детальний аналіз та прогнозування ймовірності банкрутства на основі внутрішніх та зовнішніх факторів дозволить сільськогосподарським підприємствам вчасно реагувати на негативні зміни, передбачувати та попереджати кризові явища та підвищувати ефективність їх діяльності, а також відновлювати платоспроможність та фінансову стійкість.

Список використаних джерел:

1. Сайт Державної служби статистики України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Кодекс України з процедур банкрутства. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text>

УДК:336.714

Задорожня К.В.,

студентка 4 курсу

Національний університет «Києво-Могилянська академія»

Юркевич О.М.,

к.е.н., доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Визначення цілей та стратегій банківських інвестицій у фінансові інструменти

Визначення цілей портфеля фінансових інструментів завдання є однією зі складових ефективного управління сучасною банківською установою в частині реалізації інвестиційної діяльності, яка передбачає обов'язковий вибір ефективної інвестиційної стратегії.

Серед основних цілей, які необхідно визначити банку перед початком розробки своєї стратегії здійснення фінансових інвестицій, можна виділити: забезпечення високого рівня інвестиційного доходу в поточному періоді,

забезпечення високих темпів приросту інвестованого капіталу в майбутній довгостроковій перспективі, мінімізації рівня інвестиційних ризиків, пов'язаних з фінансовими інвестиціями, забезпечення необхідної ліквідності інвестиційного портфеля

Варто зазначити, що для формування відповідних цілей необхідно звернути увагу на ризики з якими стикаються банки при формуванні інвестиційного портфелю с фінансовими інструментами. Дохідність є цільовим показником формування портфеля для банківських установ особливо актуальним для останніх є показник ліквідності. Здійснюючи ефективне управління портфелем фінансових інструментів банк здатний одночасно керувати ліквідністю. На ризики ліквідності впливає якісний склад, якщо в портфель входять лише позабіржові цінні папери з низьким попиту, то ризик ліквідності лише посилиться на величину даного портфеля. Процентний ризик пов'язаний зі зміною процентної ставки. Це пов'язано з короткими зобов'язаннями порівняно з довгостроковими активами, для подолання даного ризику можна збільшити кількість похідних цінних паперів. Валютний ризик може виходити за граничні межі або бути зайвим при високому кредитному ризику, якого більш складно або дорого мінімізувати особливо на локальному рівні. Ліміти на розмір відкритої довгої та короткої валютної позиції є обов'язковими для виконання для кожного банку. Тому в разі їх перевищення над мінімально можливим ризиком, можна з низькими затратами ліквідності придбати ф'ючерсні, форвардні чи опціонні контракти на купівлю чи продаж валюти.

Цільові показники портфеля фінансових інструментів повинні бути узгодженими із загальною стратегією, трендом розвитку та місією. Якщо банк прагне знизити ризик та позиціонує себе як надійна фінансова установа, а його цільова аудиторія складається з клієнтів не схильних до ризику, то купівля спекулятивних цінних паперів та маніпуляції з деривативами з метою збільшення дохідності, а не страхування ризику буде розцінюватися як порушення орієнтирів та стратегії установи. Однак з огляду на дотримання

фінансову стабільність основним критерієм портфеля фінансових інструментів — дохідність.

Пріоритетність конкретної цілі портфеля залежить й від економічного середовища, очікувань клієнтів та конкурентів, стадії економічного циклу, наявності альтернатив вкладення коштів, дохідності кредитних вкладень та обсягів кредитних заявок.

Після аналізу потреби у формуванні портфеля фінансових інструментів на виході є обсяг портфеля та цільові показники у формі необхідної величини ліквідності та/або рівня прибутковості та/або максимального ризику та волатильності. Враховуючи гнучкість портфеля інвестицій порівняно з кредитним портфелем його кількісні показники можуть визначатися як необхідна складова, що в поєднанні з кредитними активами забезпечує закладений рівень дохідності в межах взаємопов'язаних значень ризику та ліквідності. Визначення стратегії портфеля фінансових інструментів є процесом, який потребує управління з боку менеджменту.

Можна зробити висновок, що цілі формування портфеля фінансових інструментів банківської установи повинні бути узгодженими з загальною стратегією, згладжувати коливання основних показників банку, здатними адаптуватися до економічного середовища та бути гнучким та дієвим засобом управління банківською установою в цілому як в короткостроковому, так і довгостроковому періоді.

Список використаних джерел:

1. Богач Д. С. Аналіз і критика найбільш розповсюджених інвестиційних стратегій в Україні. Сталій розвиток економіки. 2015. № 1. С. 27-36.
2. Грищенко О. С. Формування комплексної системи стратегічного управління інвестиційною діяльністю банків. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Проблеми економіки та управління. 2008. № 628. С. 443–451.